

ח"כ פלאטו (באמצע, בבית המישפט)
מי נסוג ובאיזה מחיר?

כי למרות ביטול המישפטים יאלץ חברי הכנסת שרון להתייצב לפני בית-דין מישפטי ישראלי, וזאת אחרי שהכנסת תסיר את חסינותו.

משפט

הכסף או החיים

הנרקומן הנכה נאזין
ישבת במעצר ונשקפת סכנה
דחיו — כי אינו מסוגל לשלם
את סכום הערבות

מכונת הקורט'נה הלבנה, של אנשי הר מדרום המרכזי, החליקה במורד רחוב יפת ביפו. לפתע הבחין אחד השוטרים באדם, שהליכתו השפופה נראתה חשודה. הוא הורה לנהג לעצור את המכונת, אולם, ברגע שבו הבחין האיש במכונת הלבנה, פתח במנוסה. אבל שני השוטרים היו זריזים ממנו. הם מיהרו בעיקבותיו, ותפסו אותו.

התחלף נוסח דבריהם שהיה בי ידו לתוך פיו ועמד בלועו אותה. אך אחד השוטרים הצליח להוציא את החפץ מפיו בכוח.

היתה זו שקית-ניילון ובתוכה 19.5 גרם אופיום. האיש שהחזיק בשקית היה סוללי מן בן עלי חוסיין (28). נרקומן מוכר תר שב חיפה. הוא נעצר בירבמקום, וחובא לפני שופט.

מניין יבוא הכסף? אחרי ששמע השוטר את עדות השוטרים שעצרו את סור לימן ואחרי ששמע את דבריו הנאשם עצי מו, שסיפר כי הוא נזהר הסובל משבר בעמוד השדרה והוא נרקומן הנוקט לסמים, ביקש את חוות-ידעת שירות-המיבחן למבוגרים בחיפה. עיר-מגוריו של החשוד, ועד שתגיע חוות-הידעת, קבע השופט, יישב האיש במעצר, או יפקיד ערבות בסך 5000 לירות במזומן או בצורת ערבות בנקאית.

העציר נלקח בחזרה לבית-המעצר בי אברוכבי, עד שיהיה ביכולתו להפקיד בידי בית-המשפט את סכום הכסף. מאז חלפו שלושה שבועות.

פרקליט של החשוד, עורך-הדין מנחם רובינשטיין, התקשר אל מישפחתו בחיפה. אביו של חוסיין, עלי, פועל-ניקיון בעיר יית חיפה, עשה ככל יכולתו על-מנת לגייס את הסכום ולשחרר את בנו, הנוקט לעזרה רפואית, אך לשווא.

סיפר האב: "אני פועל-ניקיון. יש לי בבית עשר נפשות לפרנס. ואני בקושי מרוויח אלפיים לירות לחודש. מאיפה אקח חמשת אלפים? הילד שלי לא פושע. הוא חולה. הוא זקוק לטיפול רפואי. באביר כביר הוא נרקב. הגוף שלו מתפורר. קר לו. והוא מקיא. ואין מי שיעזור לו.

חישש דחיים. "הבאתי תלושי משכור רת מהעירייה להוכיח שאני עובד, ויש חששנות שלי נמוכה ואין לי מאיפה לקחת כל-כך הרבה כסף. אבל זה לא עוזר." עורך-הדין רובינשטיין הציע לאב ש-

מחלקת החדשות - בדיחה

עדיין לא ברור אם שיחות-השלום הנערכות עתה בירושלים תוכתרנה בהצלחה, או תסתיימנה בכישלון. אך מה שברור הוא שהשיחות הצליחו לחסל את מחלקת החדשות של הטלוויזיה הישראלית ול-הציגה כבדיחה.

חיים ("קיימולי") גיל, אחד הכתבים הבכירים של המחלקה, עומד לפרוש ממנה ולעבור למחלקת התוכניות של הטלוויזיה. גיל נעלב מכך שמנהל המחלקה, **חיים יבין**, בחר בכתב האפור **ויקטור נח** — **מיאם** כשליח הטלוויזיה לקאהיר, למרות שגיל ביקש לנסוע בעצמו.

לפני שבועות אחדים עזב ראש דסק חדשות-החץ של מחלקת החדשות, **צבי ("צדה") גורן** את המחלקה, ואת מקומו היה צריך למלא **יוסף רונן**, אשר חזר משליחותו ככתב הטלוויזיה בניו-יורק. אולם רונן עומד לעזוב את הטלוויזיה, ולעבור לרדיו. הוצע לו לכהן כמנהל מחלקת החדשות ברדיו, ותפקיד ראש דסק החץ בטלוויזיה נותר בלתי מאויש.

גם מינוי זה קשור בשיחות השלום. את תפקיד מנהל החדשות של הרדיו היה צריך לקבל **רן פתיר**, יועץ-ראש-הממשלה לענייני עיתונות. אולם פתיר החליט כי תקופת שיחות השלום סוערת מכדי ש-יעזוב את תפקידו ליד ראש-הממשלה **מנחם בגין**. הוא ויתר על הרדיו, נשאר במשרד ראש-הממשלה ופינה את מקומו לרונן.

אך המסבר הגדול והפתאומי התחולל דווקא בתחילת השבוע, עם בואה של המשלחת המצרית לירושלים. על שלושה צוותים הוטל לכסות את השיחות: האחד בראשותו של הכתב המדיני **רן בן-ישי**, שני בראשותו של הכתב לענייני ערבים **אהוד יערי**, ואילו צוות בראשותו של **חיים גיל** ערך סיפור צבע על המתרחש מאחורי הקלעים של מלון הילטון בירושלים. **ניזופת למכביר**. ביום הראשון הי אחרון, שהיה גם היום הראשון לביקור המשלחת המצרית בארץ. הכין בשעות הצהריים בן-ישי כתבה למהדורת חבט, ואחריו הסתובב בין משרדי הממשלה כדי ללקט ידיעות וכתבות נוספות. בשעה חמש אחרי-צהריים, כאשר שהה במשרד ראש-הממשלה, הזמין אותו בגין להשתתף בפגישה שהיתה לו עם משלחת הקונגרס האמריקאי. בן-ישי קיבל את ההזמנה — מאחר שהיה העיתונאי היחיד שהוזמן לאותה פגישה. אולם ברבע לתשע בערב הוא הגיע לאולפן הטלוויזיה, וזכה בנייפות מפי עורך חבט, **יעקוב אחימאיר**, על היעלמותו מהבניין.

אהוד יערי הסתובב כל אותו אחר-צהריים במלון הילטון כשהוא דולה סיר פורים, מראיין את האורחים המצרים — שאל רבים מהם התוודע כאשר היה בי מצריים — ומכין כתבה למהדורת חבט של אותו הערב. כאשר הגיע למערכת, זכה אף הוא בנייפה על כך ש"נעלם" לשעות רבות כל-כך.

אולם בשתי ניזופות אלה עדיין לא הסתיימה הפרשה. בישיבת הבוקר של מחלקת החדשות, שנערכה למחרת היום, חזר אחימאיר על ניזופתו וחשב להסתפק בכך. אך מנהל המחלקה, **חיים יבין**, התפרץ בצעקות על הצננים וטען, בין השאר: "מהדורת חבט נעשתה בלי שני הכתבים שהיו צריכים לעשות אותה." יערי ישב בשקט, אולם כשנברר צעקותיו של יבין לא יכול בן-ישי להתאפק עוד, והסביר למנהל המחלקה שלו שכתבות אי-אפשר לעשות מחוץ לבניין הטלוויזיה. אלא צריך לצאת לשטח.

דומה היה כי בן-ישי יתפרץ, וריב בלתי-נמנע נוסף בינו לבין יבין יתרחש בפעם המיידע-יכמה. אולם בן-ישי הצליח להתאפק. כאשר החטימה הישיבה וכן ישי ירד לקומה התחתונה של הבניין כדי לאסוף את הצוות שלו ולהמשיך לסקר את ביקור המשלחת המצרית, צעק לעברו משהו: "כמה זמן צריך לחכות לך? הצוות שלך ממתינ כבר שעה שלמה!" סבלנותו של בן-ישי פקעה. הוא טרק את דלת הבניין מאחוריו, נסע לביתו והודיע למחלקת החדשות בטלפון, כי מרגע זה ואילך הוא בחופשה. **רן התעקש**. באותו רגע החלה הבדיחה חוגגת. יבין נזכר כי במחלקת החדשות קיים כתב בשם **מנשה רן**, וגייס אותו לשמש הכתב המדיני של הטלוויזיה. עלי-

דרכי חיים

מישחקים אסורים

מישחקים אסורים פופולארי

בגרויה אינו חוקי בישראל

האם הקנס עדין

ייחשב כמס-הכנסה?

יעקב זיוו, מיכאיל צוקאשווילי ומירב כריכלי היו שקועים במישחק ה"סאקה". הקלפים עברו מיד ליד והמתח ניכר על פניהם. לפתע נפרצה הדלת, ואל דירת המרתף שברחוב בריהודת בת-לאביב פרצו שוטרים. השלושה נעצרו בו במקום, הואשמו בהשתתפות במישחקים אסורים ושוחזרו בערבות עצמית. השבוע העמדו לדון בפני שופט השלום ד"ר מנחם בוכוויץ.

רוחו של השופט הקפדן היתה טובה עליו, והוא קידם את פני הנאשמים בברכת שלום לבבית. השלושה — זיוו, סוכן נוסע במקצועו, צוקאשווילי, מכונאי מטר סים, וכריכלי, עולה חדש העומד לפני גיוסו לצהל — הגירו ראשיהם במבוכה והודו מייד בהאשמה.

"כמו פוקר אמריקאי". השופט עיין בתיק וגילה כי המישחק האסור פופולארי מאד בגרויה הסובייטית. משם עלו ה-שלושה לישראל. הם גם הסבירו, כי לא ידעו שבישראל אסור לשחק ה"סאקה". ולבקשת השופט ישטחו בפניו את רזי ה-מישחק ואת כלליו. הם הסבירו לו כי מדוי בר במישחק קלפים הבנוי על שימוש ב-21 קלפים, אך השופט הפסיקם ואמר: "אה, אני מכיר את זה. זה כמו פוקר אמריקאי."

אחר כך התעניין השופט לדעת כמה כסף אפשר להרוויח במישחק. הנאשמים סיפרו לו כי שיחקו על סכומים פעוטים, ובסך-הכל נמצאו ברשותם בעת המישחק רק 230 לירות. לפתע, באמצע הדיון, נכנסה לאולם המשפטים קבוצת ילדים. השוטר קטע את דבריו הנאשמים ופנה לילדים: "לכו לטייל, ילדים. יפה עכשיו בחוץ. יותר טוב שתהיו כשמש מאשר תלמדו לשחק בקלפים." הילדים השתכנעו ויצאו. השופט קנס את הנאשמים ב-300 לירות כל אחד, או 20 ימי מאסר תמורתם. כן הורה להחרים את הכסף שנתפס בעת המישחק לטובת המדינה.

הנאשמים לא היו מרוצים מגזר-הדין ואחד מהם אף פנה לשופט בשם חבריו: "בבד השופט, אפילו לא שיחקנו על 200 לירות ואתה גוזר עלינו לשלם 300 לירות?" הפסיר לעברו השופט: "תחשוב ששי-למת מס-הכנסה" — ופנה לעיני בתיק חדש.

כתב מדיני רז

קוראים לו "בובה"

שלא להבחין בתדהמה על פניהם של הכתבים המדיניים שהשתתפו בתידורן, כאשר הבחינו כי רז הוא המכסה את האירוע.

כאשר הבין יבין את השטות שעשה במנותו את רז ככתב מדיני, ניסה לתקן את המעוות. הוא קרא לכתב הפרלמנטרי של הטלוויזיה, **אלימלך רם**, והטיל עליו לכסות את המשך אירועי הוועדה, אם אכן ימשיך רם בעבודתו כממלא-מקום כתב מדיני, וימלא את מקומו של רז, תעמוד לפני יבין בעיה חדשה: את מי למנות ככתב פרלמנטרי.

מנהל הטלוויזיה **ארנן צוקרמן** מנסה בימים אלה לעשות "סלחה" בין בן-ישי למנהליו. הוא זימן אליו את בן-ישי ואף שלח שליחים ש"ירגיעו" אותו. אולם דווקא יבין מתעקש לעשות בירור משמעותי לבן-ישי, אשר עזב את תפקידו דווקא בעת שהיתה מוטלת עליו עיקר עבודת המחלקה. ומסרב לקבלו חזרה לעבודה עד שלא יסתיים הבירור.

הסובלים מכך שאת אירועי הוועדה המדינית יכסה כתב מזג-האוויר של הטלוויזיה יהיו אך ורק הצופים בבית.